

Tinttimetsän luonnonhoidon menetelmiä

Vanhat metsät/uudistusikäiset metsät

- Metsän kiertoaikaa pidennetään eli uudistamista lykätään mahdollisimman pitkälle, koska tiaisten talvireviirit ja ruokavarastot ovat varttuneissa ja vanhoissa metsissä
- Harjoitetaan jatkuvapeitteistä metsänkäsittelyä etenkin turvemilla mutta myös kangasmaiden kohteilla, joissa on jo entuudestaan puuston erirakenteisuutta
- Laajat yli 4 ha luontokohteet voi suojella pysyvästi, rahoittaja ELY-keskukset
- Pienialaiset luontokohteet voi suojella määräaikaaisesti, rahoittaja Metsäkeskus

Harvennussvaiheen kasvatusmetsät

- Hömötiainen pesii harvennetuissa metsissä, jos on ruokaa, suojaa ja pesäpaikkoja
- Hakkuista vältetään tiaisten pesimäaikaan toukokuun alusta kesäkuun puoleenväliin, monilla muilla linnuilla pesiminen jatkuu pitkälle heinäkuuhun
- Harvennushakkuissa säilytetään monilajinen puusto, mikä lisää kokonaisuudessaan metsäluonnon monimuotoisuutta. Lehtipuissa on paljon toukkaravintoa poikasille
- Hakkuissa pyritään vaihtelevaan puuston tiheyteen. Paikoin harvempaa, paikoin jätetään pieniä kuusivaltaisia alueita tiheiköiksi ja kokonaan harventamatta
- Ei raivata kaikkia nuoria alikasvoskuusia ennen hakkuuta, vaan jätetään niitä ryhmiin ja pidetään yllä puuston kerroksellisuutta
- Varotaan lahopuiden kaatamista ja ennakkoraivausten tekemistä niiden lähellä
- Säästetään hakkuissa vallitsevaa metsää vanhempia puita

Taimikkovaiheen metsät

- Sekapuustoisuuden lisääminen on hyvä aloittaa määrätietoisesti jo taimikkovaiheessa
- Myös taloudellisesti vähäarvoisia puita on tärkeä säästää
- Säästetään nuoria tiheässä kasvavia koivuja, joista osa myöhemmin kuolee ja muuttuu vähitellen pesäpuuksi soveltuvaksi lahopötkelöksi

Reunametsät

- Metsätaiset hyödyntävät erilaisia reunametsiä, jotka ovat yleensä reheviä ja monimuotoisia ja niissä on ravintoa ja pesäpötkelöitä keskimääräistä enemmän
- Soiden ja kangasmaiden väliset vyöhykkeet säästetään käsittelemättöminä tai niille tehdään vain monimuotoisuutta edistäviä hoitotoimia
- Vesistöjen lähimetsissä, kuten purojen varsilla, syntyy luontaisesti pesäpaikoiksi sopivia lahopötkelöitä
- Luonnontilaisen kaltaiset puronvarsimetsät ovat metsälain suojaamia arvokkaita elinympäristöjä

Tekopötkelöiden tuottaminen harvennushakkuissa

- Parhaita ovat koivuista ja harmaalepistä tehdyt 10-13 cm paksuiset tekopötkelöt
- Puut kaadetaan 1-3 metrin korkeudelta. Ne lahoavat sopiviksi 6-12 vuodessa
- Pötkelöitä tehdään suojaan paikkaan, esim. kuusitiheikköön
- Tehdään runsaasti tekopötkelöitä, vähintään 10 kpl/ha, hinta 0,3-1,3 €/kpl
- Lyhyemmän pötkelön teko onnistuu metsurilta moottorisahalla

Maassa olevien lahojen koivu- ja leppäpöllien hyödyntäminen

- Lahopuissa tulee olla pehmeää valkolahoa, jota esim. taulakääpä tuottaa
- Laitetaan 1-2 metriset pöllit nojaamaan kuusta vasten suojaan paikkaan
- Pöllit voi myös sitoa puuhun puolen metrin pätkinä noin 1-1,5 metrin korkeudelle
- Tuoheen on hyvä tehdä puukolla noin 3 cm läpimittainen aukko

